

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Sžo/40/2016
Identifikačné číslo spisu: 1014201998
Dátum vydania rozhodnutia: 02.08.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Ivan Rumana
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:1014201998.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: Z. M. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom Y., zastúpený advokátkou JUDr. Ivanou Slávikovou, so sídlom Mostová 2, Bratislava proti žalovanému: Krajské riaditeľstvo policajného zboru v Bratislave, Špitálska 14, Bratislava, o preskúmanie rozhodnutia žalovaného č. KRPZ-BA-KDI21-141/2014-P zo dňa 22.09.2014, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S/258/2014-45 zo dňa 18.02.2016 v spojitosti s opravným uznesením č. k. 1S/258/2014-73 zo dňa 07.06.2016, v časti výroku o náhrade trov právneho zastúpenia, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S/258/2014-45 zo dňa 18.02.2016 v spojitosti s opravným uznesením č. k. 1S/258/2014-73 zo dňa 07.06.2016 v časti výroku o náhrade trov právneho zastúpenia p o t v r d z u j e.

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

Krajský súd v Bratislave rozsudkom č. k. 1S/258/2014-45 zo dňa 18.02.2016 zrušil žalobou napadnuté rozhodnutie žalovaného č. KRPZ-BA-KDI21-141/2014-P zo dňa 22.09.2014, ako aj prvostupňové rozhodnutie Okresného riaditeľstva Policajného zboru Bratislava V, Okresného dopravného inšpektorátu č. ORP-DR-294 / BAV-OBCP - 2014 zo dňa 23.06.2014 podľa § 250j ods. 2 písm. a) a c) O.s.p. a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. V časti o priznanie nároku na náhradu škody vo výške 100 € za každý deň, počas ktorého nemal žalobca z dôvodu rozhodnutia žalovaného možnosť vykonávať svoje povolanie a na účelne vynaložené náklady na svoju osobnú prepravu, všetko za obdobie od 12.05.2014 do dňa vrátenia vodičského preukazu, konanie zastavil. Žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi 35 € titulom náhrady súdneho poplatku a 284,31 € trovy právneho zastúpenia.

Žalobca odvolaním napadol výrok súdu prvého stupňa týkajúci sa náhrady trov právneho zastúpenia. Krajský súd v Bratislave priznal žalobcovi za právne zastúpenie sumu 284,31 € za 4 úkony právnej pomoci podľa § 11 ods. 4, § 13 a ods. 1 písm. a), c, d) vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len vyhláška) a to za úkony: prevzatie a príprava zastúpenia dňa 27. 5. 2014, písomné podanie na súd -

žaloba zo dňa 2. 12. 2014, písomné podanie na súd - odklad vykonateľnosti zo dňa 9. 12. 2014, účasť na pojednávaní dňa 18.02. 2016. Za úkony realizované v roku 2014 priznal náhradu 3 x 61,87 €, sumu 66 € za úkon realizovaný v roku 2016, ako aj paušálne náhrady prislúchajúce k úkonom, 3 x 8,04 €, 1 x 8,58 €, spolu 284,31 €.

Žalobcovi súd nepriznal náhradu trov právneho zastúpenia, presahujúce 1/13 výpočtového základu, tak ako si ich vyčíslila právna zástupkyňa žalobcu. Súd pritom poukázal na ustanovenie § 11 ods. 4 vyhlášky, vychádzajúc z toho, že jej za 1 úkon právnej pomoci prislúcha náhrada vo výške 1/13 výpočtového základu, vzhľadom na okolnosť, že sa jedná o zastupovanie vo veci preskúmania rozhodnutia o priestupkoch. Súd nepriznal uplatnenú náhradu za písomné podanie protistrane a poradu s klientom, ktoré právna zástupkyňa žalobcu nepreukázala. Súd nepriznal aj uplatnenú náhradu za zastúpenie a to za písomné podanie na súd - odpoveď na výzvu zo dňa 29.12.2014, pretože obsahom predmetného podania bolo len vyjadrenie nesúhlasu s prejednaním veci bez nariadenia pojednávania a nejednalo sa teda o podanie vo veci samej. Súd nepriznal náhradu za stratu času vo výške 14,30 €, ktorú si právna zástupkyňa žalobcu vyčíslila za cestu v Bratislave z ulici Mostová 2 na ulicu Záhradnícka 10, Bratislava a späť, pretože s poukazom na § 17 ods. 1 vyhlášky sa náhrada za stratu času priznáva iba pri úkonoch právnej služby vykonávaných v mieste, v ktoré nie je sídlom advokáta, za čas strávený cestou do tohto miesta a späť. Bolo nesporné, že úkony ňou vykonané boli v mieste jej sídla, Bratislava, mestská časť Staré Mesto.

Žalobca vo svojom odvolaní proti časti výroku o náhrade trov právneho zastúpenia uviedol, že v danej veci sa nejednalo o preskúvanie rozhodnutí o priestupkoch, ale o zadržaní vodičského preukazu podľa zákona číslo 8/2009 Z.z. o cestnej premávke v znení neskorších predpisov. Podľa jeho názoru, je potrebné priznať aj náhradu za písomné podanie adresované žalovanému zo dňa 24. 06. 2014, ktoré je súčasťou administratívneho spisu.

Žalobca ďalej uviedol, že všetky porady medzi žalobcom a právnym zástupcom prebiehali telefonicky alebo prostredníctvom elektronickej pošty, o čom predložil príslušné prehlásenia. Podanie, ktorým žalobca oznámil, že nesúhlasí s prejednaním veci bez nariadenia pojednávania nadväzovalo na úkon súdu, výzvu zo dňa 04. 12. 2014, týkal sa veci samej a žalobcovi náleža náhrada za tento úkon právnej pomoci.

Vzhľadom na uvedené okolnosti žiadal, aby odvolací súd zmenil rozsudok Krajského súdu v Bratislave v časti výroku o náhrade trov právneho zastúpenia a uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi na účet jeho právnej zástupkyne trovy právneho zastúpenia vo výške 1.003,82 € do 30 dní od nadobudnutia právoplatnosti rozsudku.

Najvyšší súd Slovenskej republiky v odvolacom konaní postupoval v zmysle ust. § 492 ods. 2 zákona č. 162/2015 Z. z. (Správny súdny poriadok), účinného od 1.7.2016, podľa ktorého sa odvolacie konania podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku, začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona dokončia podľa doterajších predpisov, t.j. podľa zákona č. 99/1963 Zb., Občiansky súdny poriadok (O.s.p.).

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie krajského súdu, v rozsahu a medziach podaného odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.); odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 veta prvá O.s.p.).

Podľa ust. § 137 O.s.p., trovy konania sú najmä hotové výdavky účastníkov a ich zástupcov, včítane súdneho poplatku, ušlý zárobok účastníkov a ich zákonných zástupcov, trovy dôkazov, odmena notára za vykonávané úkony súdneho komisára a jeho hotové výdavky, náhrada výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu, odmena správcu dedičstva a jeho hotové výdavky, tlmočné a odmena za zastupovanie, ak je zástupcom advokát.

Podľa ust. § 250k ods. 1 prvá veta O.s.p., ak mal žalobca úspech celkom alebo sčasti, súd mu proti

žalovanému prizná právo na úplnú alebo čiastočnú náhradu trov konania.

Podľa ust. § 11 ods. 4 vyhlášky, základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby je jedna šestina výpočtového základu vo veciach zastupovania v konaniach podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku. V dávkových veciach sociálneho poistenia, vo veciach sociálnych služieb a vo veciach preskúmania rozhodnutia o priestupkoch patrí odmena za jeden úkon právnej služby vo výške jednej trinástiny výpočtového základu.

Podľa ust. § 13a ods. 1 vyhlášky, odmena vo výške základnej sadzby tarifnej odmeny patrí za tieto úkony právnej služby:

- a) prevzatie a príprava zastúpenia vrátane prvej porady s klientom,
- b) ďalšia porada alebo rokovanie s klientom za každú skončenú hodinu,
- c) písomné podanie na súd alebo iný orgán alebo protistrane týkajúce sa veci samej,
- d) účasť na konaní pred súdom alebo iným orgánom a na konaní o zmieri, a to za každé začaté dve hodiny bez ohľadu na počet týchto za sebou nadväzujúcich úkonov vykonaných počas dvoch hodín; ak úkon alebo na seba nadväzujúce úkony trvajú viac ako štyri hodiny, patrí odmena za každé dve skončené hodiny,
- e) vypracovanie právneho rozboru veci,
- f) rokovanie s protistranou, a to za každú skončenú hodinu,
- g) návrh na predbežné opatrenie, ak k nemu dôjde pred začatím konania, odvolanie proti takémuto rozhodnutiu o predbežnom opatrení, návrh na obnovu konania, odvolanie, dovolanie, návrh na podanie mimoriadneho dovolania,
- h) vypracovanie listiny o právnom úkone alebo jej podstatné prepracovanie.

Podľa § 2 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon o priestupkoch), priestupkom je zavinené konanie, ktoré porušuje alebo ohrozuje záujem spoločnosti a je za priestupok výslovne označené v tomto alebo v inom zákone, ak nejde o iný správny delikt postihnutelný podľa osobitných právnych predpisov, alebo o trestný čin.

Podľa § 52 ods. 2 zákona o priestupkoch, orgány Policajného zboru prejednávajú priestupky

- a) spáchané porušením všeobecne záväzných právnych predpisov o bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky,
- b) proti verejnému poriadku podľa § 47 ods. 1 písm. l),
- c) extrémizmu podľa § 47a,
- d) ak tak ustanovuje osobitný zákon.

Podľa § 58 ods. ods. 1 zákona o priestupkoch, orgány Policajného zboru objasňujú

- a) priestupky uvedené v § 24 ods. 1 písm. c), § 30 ods. 1 písm. d) až h), § 35 ods. 1 písm. f), § 44 a 46,
- b) priestupky proti verejnému poriadku, priestupky proti občianskemu spolunažívaniu, priestupky proti majetku a devízové priestupky v rozsahu ustanovenom osobitným predpisom,
- c) priestupky proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky, priestupky proti bezpečnosti a plynulosti železničnej dopravy a ďalšie priestupky proti poriadku v štátnej správe, ak boli spáchané na úseku štátnej správy v pôsobnosti Policajného zboru, ak uvedené priestupky nezistil alebo ich neobjasňuje orgán uvedený v odseku 2 alebo odseku 3 písm. b) až e).

Podľa § 71 ods. 1 zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon č. 8/2009 Z.z.), policajt je oprávnený zadržať vodičský preukaz okrem dôvodov podľa § 70 ods. 1 aj vtedy, ak vodič motorového vozidla, ktorému je v blokovom konaní za priestupok proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky, za priestupok spáchaný nezaplacením úhrady za užívanie diaľnic, rýchlostných ciest a ciest I. triedy alebo za priestupok spáchaný porušením predpisov na úseku organizácie pracovného času v doprave uložená pokuta, je ochotný ju zaplatiť, ale nemôže tak urobiť na mieste.

Podľa ust. § 3 ods. 1 zákona č. 8/2009 Z.z., účastník cestnej premávky je povinný dodržiavať pravidlá cestnej premávky ustanovené v tomto zákone.

Povinnosti účastníka cestnej premávky sú špecifikované v ust. § 4 ods. 1 a 2 zákona č. 8/2009 Z.z.

V preskúmvanej veci bol predmetom správneho konania priestupok, ktorého sa žalobca dopustil tým, že užíval vymedzený úsek cesty bez uhradenia mýta. Uvedený skutok označuje za priestupok osobitný zákon, a to zákon č. 474/2013 Z.z. o výbere mýta za užívanie vymedzených úsekov pozemných komunikácií a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len zákon o výbere mýta alebo zákon č. 474/2013 Z.z.).

Podľa ust. § 27 ods. 1 zákona o výbere mýta, priestupku na úseku výberu mýta sa dopustí ten, kto užíva vymedzené úseky ciest vozidlom bez úhrady mýta.

Podľa § 25 ods. 1 zákona č. 474/2013 Z.z., kontrolu dodržiavania povinností prevádzkovateľa vozidla a vodiča vozidla, podľa tohto zákona, vykonávajú osoby poverené výkonom kontroly v súčinnosti s orgánmi Policajného zboru v rámci vykonávania dohľadu nad bezpečnosťou a plynulosťou cestnej premávky.

V danom prípade súd zistil, že žalobca v žalobe namietal nesprávny postup prvostupňového správneho orgánu spočívajúci v tom, že neboli splnené podmienky na blokové konanie, pretože žalobca nebol ochotný pokutu zaplatiť a nebol preto ani dôvod na zadržanie jeho vodičského preukazu. Blokové konanie začal správny orgán po tom, ako bolo zistené, že žalobca viedol dňa 12.05.2014 v čase o 02.05 hod. motorové vozidlo v Bratislave po diaľnici D2 v 78 km bez toho, aby mal uhradené mýto za užívanie tejto komunikácie. V konaní bol vydaný blok na pokutu č. 11001479 zo dňa 12.05.2014 vo výške 1.500 €. Keďže žalobca pokutu na mieste nezaplatil, bol mu zadržaný vodičský preukaz. Predmetom tohto súdneho konania je preskúmanie postupu a rozhodnutia žalovaného č. KRPZ-BA-KDI21-141/2014-P zo dňa 22.09.2014, ktorým bolo potvrdené rozhodnutie Okresného riaditeľstva Policajného zboru Bratislava V, Okresného dopravného inšpektorátu, č. ORP-DR-294 / BAV-OBCP - 2014 zo dňa 26.06.2014 o tom, že vodičský preukaz č. CM152407 vydaný KEK KH dňa 18.04.2012, zadržaný dňa 12.05.2014, nebude žalobcovi vrátený pred konečným výkonom rozhodnutia.

Z vyššie citovaných ustanovení právnych predpisov vyplýva, že namietané vady správneho konania a vydaných rozhodnutí, sa týkali priestupku žalobcu, ktorého sa mal dopustiť na úseku výberu mýta.

Najvyšší súd Slovenskej republiky sa nestotožňuje s tvrdením žalobcu, že predmetom súdneho prieskumu nebolo konanie a rozhodnutie v priestupkovej veci, ale jednalo sa o rozhodnutie o zadržaní vodičského preukazu. Z obsahu spisu a rozhodnutí vyplýva, že zadržanie vodičského preukazu súviselo so zistením, že žalobca sa dopustil priestupku podľa § 27 ods. 1 zákona č. 474/2013 Z.z., na úseku výberu mýta tým, že jazdil na vyhradených pozemných komunikáciách bez zaplatenia príslušného poplatku. Predmetné konanie klasifikuje osobitný predpis ako priestupok, a toto konanie zodpovedá aj klasifikácii podľa § 2 ods. 1 zákona o priestupkoch. Blokové konanie je jednou z foriem konania o priestupkoch, ktoré sú upravené v III. časti zákona o priestupkoch. Zadržanie vodičského preukazu je dôsledkom neuhradenia pokuty uloženej v blokovom konaní a tento úkon správneho orgánu, ktorý je súčasťou oprávnení policajta pri dohľade nad bezpečnosťou a plynulosťou cestnej premávky nemožno, podľa názoru odvolacieho súdu, vyňať z procesného postupu súvisiaceho s prejednávaním priestupku a posudzovať ho ako konanie správneho orgánu nesúvisiace so zavineným konaním žalobcu tak, ako sa toho domáha právna zástupkyňa žalobcu. Zo samotného splnomocnenia zo dňa 27.05.2014 taktiež vyplýva, že žalobca splnomocnil JUDr. Ivanu Slávikovú, advokátku, na zastupovanie vo veci: „priestupok na úseku dopravy, nezaplatenie mýta 12.05.2014 na diaľnici D2“, čiže už pred začatím súdneho konania, bolo právnej zástupkyňi zrejmé, že bude zastupovať účastníka v priestupkovej veci. Jej námietky ohľadom použitia nesprávnej sadzby výpočtového základu prvostupňovým súdom pri

rozhodovaní o trovách konania považuje preto odvolací súd za účelové. Zaradenie danej veci do kategórie konaní - rozhodnutí o priestupkoch Krajským súdom v Bratislave a určenie výpočtového základu, z ktorého vychádzal pri priznaní náhrady trov právneho zastúpenia považuje odvolací súd za správne.

Vzhľadom na úspech žalobcu v konaní pred súdom prvého stupňa prislúchala žalobcovi podľa § 250k ods. 1 O.s.p. náhrada trov konania, spočívajúca v zaplatenom súdnom poplatku vo výške 35 € podľa položky č. 10 písm. b) zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch (za žalobu proti rozhodnutiu o priestupku), ako i náhrada nákladov za právne zastúpenie.

Z obsahu súdneho spisu vyplýva, že súd prvého stupňa priznal žalobcovi náhradu za štyri úkony právnej zástupkyne, prevzatie veci, podanie žaloby, návrh na odklad vykonateľnosti realizované v roku 2014, účasť na pojednávaní dňa 18.02.2016 v sumách zodpovedajúcich 1/13 výpočtového základu za príslušný rok, 3 x 61,87 €, 1 x 66 €, podľa § 11 ods. 4 príslušnej vyhlášky. Paušálne náhrady náležiacie k úkonom boli priznané v zmysle § 16 ods. 3 vyhlášky, a to 3 x 8,04 € a 1 x 8,58 €. Spolu za náklady právneho zastúpenia bola priznaná suma 284,31 €.

Najvyšší súd Slovenskej republiky považuje rozhodnutie krajského súdu, týkajúce sa nepriznania náhrady právneho zastúpenia žalobcovi za úkony právnej zástupkyne realizované pred začatím súdneho konania, t.j. pred dňom 02. 12. 2014 za správne. Jednalo sa o úkony: rokovanie s klientom v júni 2014, písomné podanie protistrane vo veci samej zo dňa 24. 06. 2014. Odvolací súd v danom prípade poukazuje na ust. § 31 ods. 1 druhá veta zákona č. 71/ 1967 Z.z. o správnom konaní, podľa ktorého trovy, ktoré v konaní vznikli účastníkoví konania znáša účastník. Predmetné úkony, ktoré si právna zástupkyňa žalobcu uplatnila v súdnom konaní sú trovami, ktoré boli vynaložené v správnom konaní, a preto jej v súdnom konaní nemôžu byť priznané.

Najvyšší súd Slovenskej republiky sa stotožňuje aj s názorom krajského súdu, podľa ktorého žalobcovi neprislúcha náhrada za úkon realizovaný 29. 12. 2014 - odpoveď na výzvu súdu, týkajúci sa vyjadrenia k procesnému postupu. V danom prípade sa nejedná o právny úkon vo veci samej ani o úkon, ktorý by bolo možné považovať za povahou a účelom blízky úkonom špecifikovaným na ustanovení § 13a ods. 1 a 2 vyhlášky.

Odvolací súd preto napadnutý rozsudok, v časti výroku o náhrade trov právneho zastúpenia, ako vecne správny v zmysle ust. § 219 O. s. p., v spojitosti s ust. § 246c ods. 1 O.s.p. potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania najvyšší súd rozhodol v súlade s § 224 ods. 1 v spojení s § 250k ods. 1 O.s.p. a v odvolacom konaní neúspešnému žalobcovi právo na ich náhradu nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.